

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. septembra 1889.

Leto XIX.

Prijateljem.

(Na Bledu v 22. dan avgusta 1889.)

Pred mano razprostira se pustinja,
Kakó je gola, prazna in mrtvá!
Rastlin, živalij tukaj sled izginja,
Človeška noga ni še sem zašla.
Razbeljen pesek, solnce žgè in peče,
Da potna sraga nam po licih teče.

A v sredi pušče, glej, o čudo krasno!
Studenec žuborí hladán in čist.
Nad njim pa ptičev čuješ petje glasno,
Po drevji ziblje se pri listu list.
Ti daj počitka nam, zeleni ótok.
Krepíla ti, oživljajoči pótok!

To pušča ní, — to naše je življenje,
To potok ní, — to naša je ljubáv.
Res, tare mnogotero nas trpljenje,
Ljubáv pa lek najhujših je težáv.
Továriši v ljubezni se združimo
In stiske vse brez kvara gredo mimo.

Iz raznih krajev smo se semkaj zbrali,
Da zri spet bi se okó v okó.
Veselja našega naj nič ne žali,
Ponavljajmo prijateljstvo staró.
Prijateljstva naj vréla vsak okuša
In vsakemu naj razvedrí se duša.

A predno se razidemo, preljubi,
Sklenímo danes kakor jeden mož:
Na delo! časa mi nihčè ne gúbi,
Če delo trnja nosi ali rož.
In „Bog in domovina!“ staro geslo
Bo srečo časno, véno nam prineslo.

Različna nam je pot, namén nas druží,
Navzgor dvigujemo oči, srcé.
Visokim vzorom vsak naj vneto služi,
Nebesa blagoslov naj nam rosé.
Továriši, prijatli ljubeznjíví,
Vsem kličem: Bog vas živi, Bog vas živi!

Fr. Krek.

